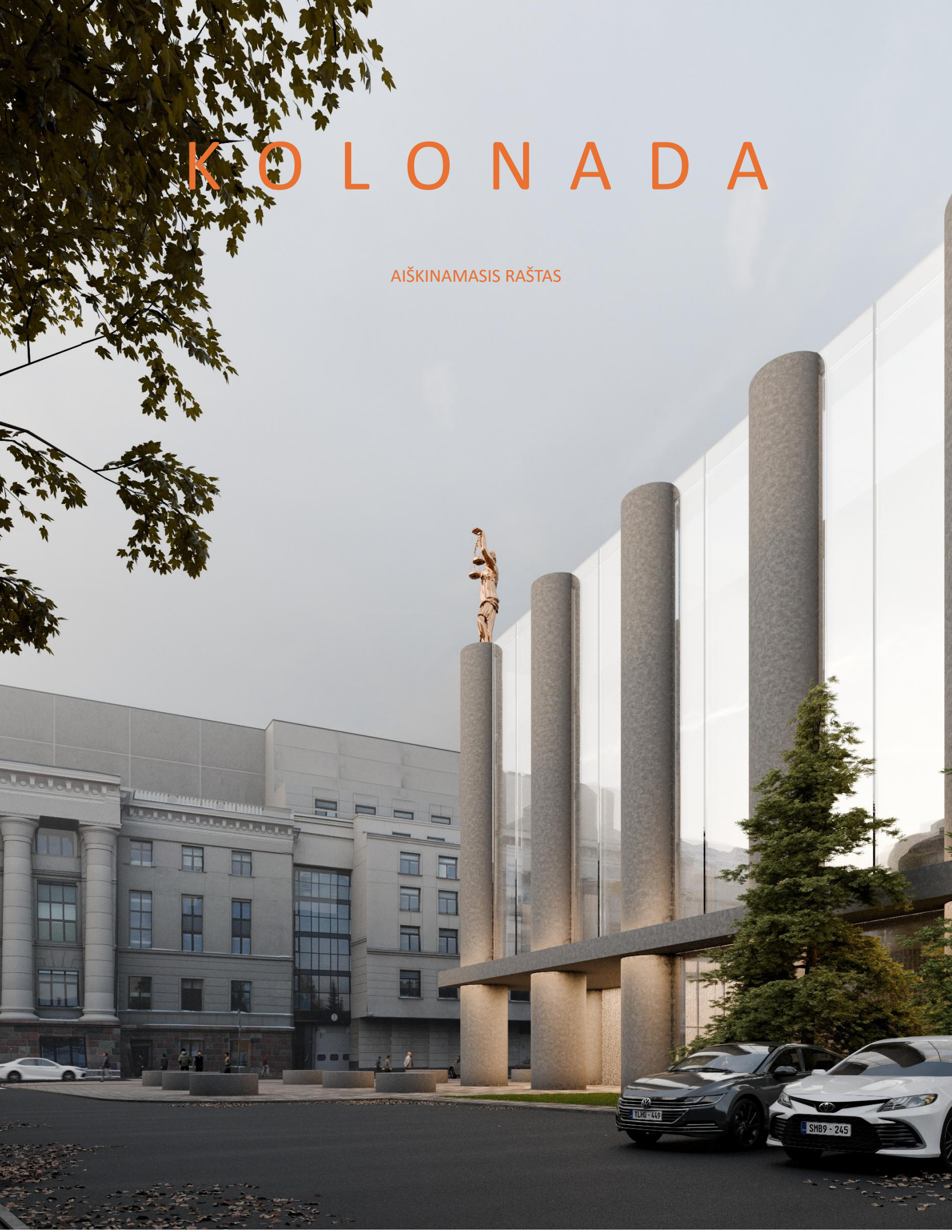

KOLONADA

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

TURINYS:

ARCHITEKTŪRINĖ, URBANISTINĖ IR MENINĖ IDĖJA

URBANISTINIS VERTINIMAS, ATITIKIMAS VMS TERITORINIO PLANO REIKALAVIMAMS, KPD REIKALAVIMAMS

KONKURSO TERITORIJOS SIŪLOMŲ SPRENDINIŲ APRAŠYMAS:

Funkcinis išplanavimas

Pėsčiųjų ir transporto judėjimas, parkavimas

Dangos

Želdinių tvarkymas

Apšvietimas ir iškabos

Mažoji architektūra

PROJEKTUOJAMŲ PASTATŲ SPRENDINIŲ APRAŠYMAS:

Fasadų sprendiniai

Esamų statinio konstrukcijų panaudojimas

Funkcinis suplanavimas, interjeras, baldai, medžiagiškumas

Meno vertybių integravimas

Naudotojų judėjimo ryšiai

Nukrypimų nuo pastato naudotojo poreikių paaiškinimas

Planuojami priedangos sprendiniai

Triukšmo mažinimo sprendiniai (iš „Lukiškės 2.0“ pusės)

Statinių prieinamumas / Universalus dizainas

Gaisrinės saugos reikalavimų užtikrinimas

Pagrindinių techninių įrenginių (vėdinimo, vėsinimo centralizuoti įrenginiai) išdėstymas

Esminiai tvarumo ir energetinio efektyvumo gerinimo sprendiniai

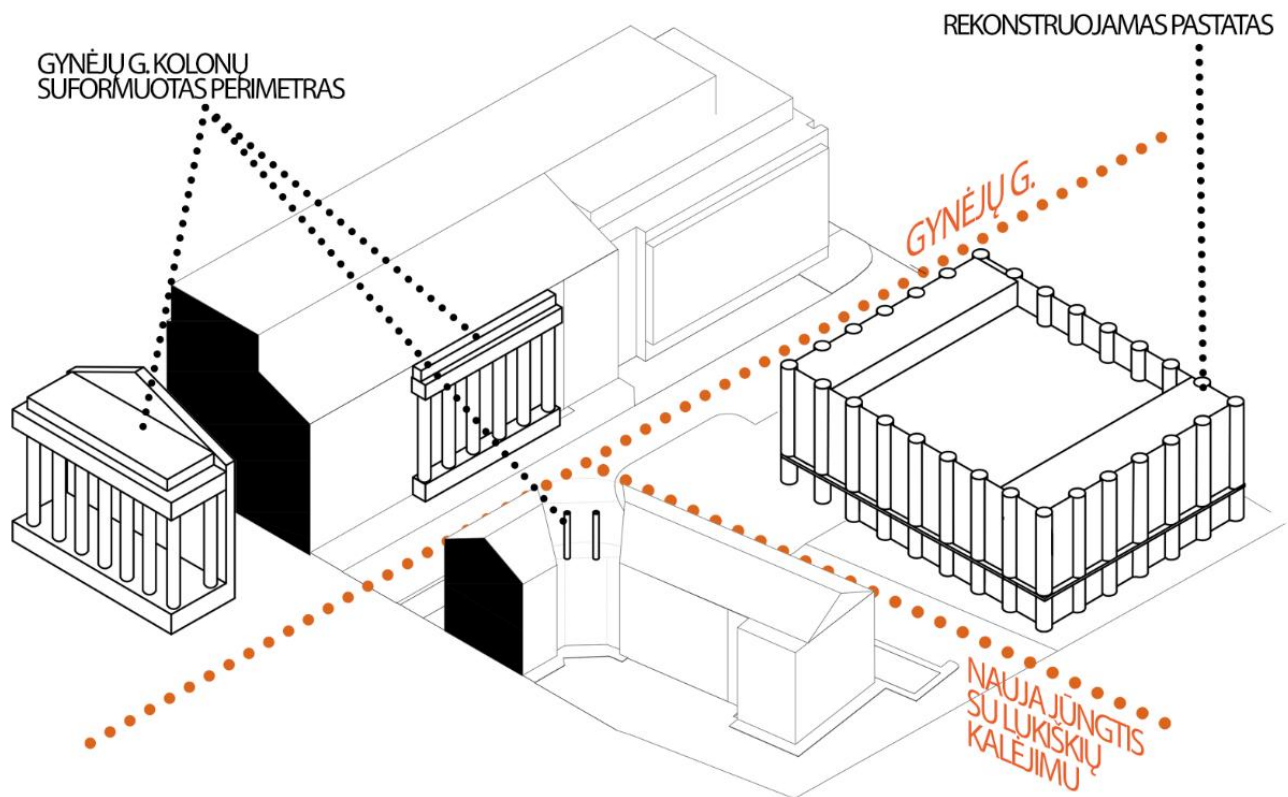
Bendrieji rodikliai

ARCHITEKTŪRINĖ, UBANISTINĖ IR MENINĖ IDĖJA

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo pastatas projektuojamas kaip aiškios ir tvirtos architektūrinės raiškos objektas, savo forma ir masteliu įprasminantis teisingumo institucijos buvimą mieste. Atsisakoma deklaratyvos simbolikos ir siekiama racionalios, ilgaamžės architektūrinės išraiškos. Pastatas formuojamas kaip santūrus, proporcingas tūris, kurio stabilumą lemia konstrukcinė logika, ritmas ir aiški kompozicija.

Pagrindinė urbanistinė ir architektūrinė idėja – **KOLONADA**. Ji suvokiama ne kaip reprezentacinė detalė, bet kaip pastato struktūrinė sistema, organizuojanti erdves ir ryšį su viešąja aplinka. Kolonada nustato fasado ritmą, apibrėžia mastelį ir sukuria aiškų perėjimą tarp miesto ir pastato vidaus.

Kolonų pasikartojimas ir proporcijos formuoja vizualinę darną ir architektūrinę ramybę. Vengiama perteklinių akcentų ir dramtizmo. Pastato autoritetas grindžiamas tvarka, aiškumu ir ilgaamžiškumu.

URBANISTINIS VERTINIMAS, ATITIKIMAS VMS TERITORINIO PLANO REIKALAVIMAMS, KPD REIKALAVIMAMS

Projektiniai sprendiniai ir pagrindiniai techniniai rodikliai (pateikiami priede) parengti vadovaujantis galiojančiomis teritorijų planavimo nuostatomis, pirmiausia – Vilniaus miesto savivaldybės patvirtinto Vilniaus miesto bendrojo plano sprendiniais. Projektas atitinka nustatytus teritorijos naudojimo reglamentus, užstatymo intensyvumo ir tankio rodiklius, aukštingumo, užstatymo linijų bei viešųjų erdvių formavimo

principus. Urbanistiniai sprendiniai grindžiami nuosekliu integravimu į susiformavusią miesto struktūrą, išlaikant kvartalo morfologiją ir erdvinę kompoziciją.

Rengiant projektą taip pat vadovautasi kultūros paveldo apsaugos sąlygomis bei konkurso programoje suformuluotais architektūriniais ir funkciniais kriterijais. Teritorijos planiniai ir tūriniai sprendiniai vertinti kultūrinio kraštovaizdžio kontekste, siekiant išsaugoti vertingąsias savybes, mastelio santykius ir vizualinius ryšius su aplinkiniais objektais. Ypatingas dėmesys skirtas silueto formavimui, perspektyvų išsaugojimui bei esamų vizualinių dominančių nepažeidimui.

Projektiniai sprendiniai suderinti su Kultūros paveldo departamento reikalavimais, užtikrinant atitiktį paveldosauginiams reglamentams ir apsaugos zonų sąlygoms. Tūrinė–erdvinė kompozicija ir medžiagiškumo sprendimai parinkti taip, kad išlaikytų urbanistinę struktūrą, gerbtų istorinį kontekstą ir neužgožtų esamų paveldo objektų architektūrinės raiškos. Projektas siekia ne tik formalaus atitikimo reglamentams, bet ir kokybiško dialogo su istorine aplinka, išlaikant vizualines paveldo vertes bei kuriant šiuolaikišką, kontekstualią architektūrinę išraišką.

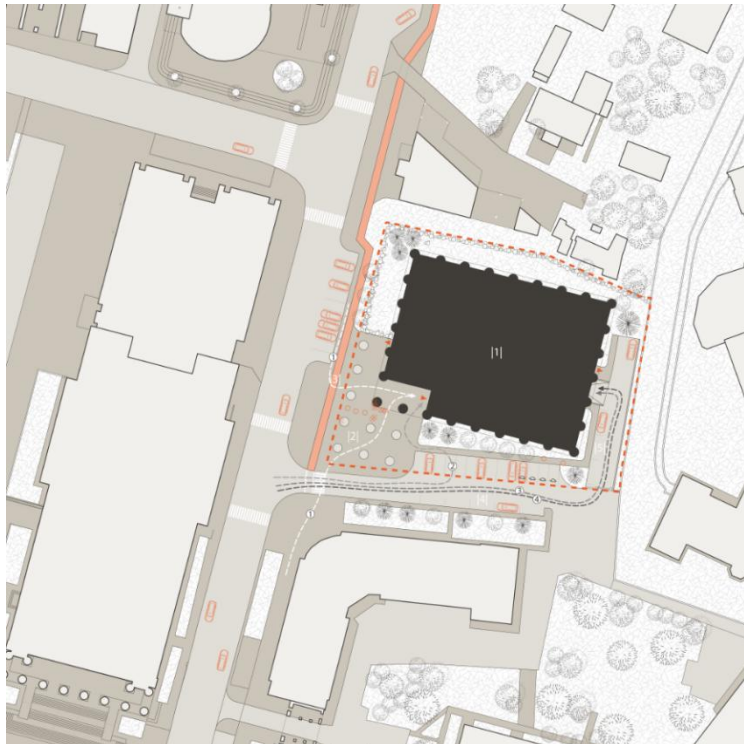
KONKURSO TERITORIJOS SIŪLOMŲ SPRENDINIŲ APRAŠYMAS

Funkcinis išplanavimas

Sklypo funkcinis išplanavimas iš esmės nekeičiamas, išlaikant susiformavusią transporto ir pėsčiųjų judėjimo struktūrą, tačiau jis nuosekliai humanizuojamas, prioritetą teikiant pėsčiųjų srautams, viešosios erdvės kokybei ir reprezentaciniam pastato prieinamumui. Teritorijos pertvarkymas grindžiamas principu ne radikaliai perorganizuoti funkcijas, bet perbalansuoti jų santykį, stiprinant viešosios erdvės vaidmenį ir mažinant transporto dominavimą prie pagrindinių fasadų.

Pagrindinis įėjimas į pastatą formuojamas ties Gynėjų g. ir esamo pravažiavimo link Lukiškių kalėjimo sankirtos. Ši vieta parenkama kaip urbanistiškai logiška ir aiškiai identifikuojama, turinti gerą vizualinį ryšį su gatvės erdve bei pėsčiųjų srautais. Tokiu būdu sukuriamas aiškus ir reprezentatyvus pateikimasis į pastatą, formuojant nuoseklią prieigų struktūrą bei sustiprinant institucinio objekto matomumą miesto kontekste.

Transporto organizavimo schema išlaikoma racionali – naudojamas esamas įvažiavimas į vidinį Lietuvos Aukščiausiasis Teismas pastato kiemą, esantis rytinėje sklypo dalyje. Tai leidžia išvengti papildomų

įvažiavimų formavimo ir išlaikyti aiškų transporto bei pėsčiųjų srautų atskyrimą. Vidinio kiemo funkcionalumas išsaugomas, užtikrinant aptarnavimo, specialiojo transporto bei darbuotojų patekimo galimybes.

Ties pagrindiniu pastato įėjimu dalinai naikinama esama automobilių stovėjimo aikštelė, dalį jos ploto transformuojant į viešąją erdvę – reprezentacinę aikštę. Šis sprendinys mažina vizualinę automobilių dominaciją prie pagrindinio fasado ir sudaro sąlygas formuoti kokybišką, struktūruotą prieigą. Aikštė tampa pereinamąja zona tarp miesto ir pastato vidaus, gerina mikroklimatinę situaciją, suteikia erdvės susibūrimui ir laukimui bei sustiprina architektūrinę kompoziciją. Tokiu būdu sklypo planinė struktūra evoliucionuoja iš techninės-pravažiuojamos teritorijos į reprezentacinę ir žmonėms orientuotą viešąją erdvę.

Pėsčiųjų ir transporto judėjimas, parkavimas

Esamas Gynėjų g. judėjimo tinklas iš esmės nekeičiamas, išlaikant susiformavusią gatvės struktūrą ir transporto organizavimo principus. Projektiniai sprendiniai orientuoti ne į radikalų infrastruktūros pertvarkymą, bet į jos kokybinį papildymą ir subalansavimą. Gatvės profilis papildomas potencialia pėsčiųjų ir dviratininkų jungtimi link Lukiškių kalėjimo teritorijos, taip stiprinant teritorijų tarpusavio ryšį ir sudarant prielaidas nuosekliam urbanistiniam integralumui ateityje.

Ties Gynėjų g. numatoma aiškiai struktūruota judėjimo schema: formuojamas atskiras dviračių takas, saugus ir patogus pėsčiųjų takas bei iš dalies išlaikomos parkavimo vietos. Toks gatvės elementų išdėstymas užtikrina skirtingų judėjimo būdų koegzistenciją, laikantis darnaus judumo principų. Dviračių ir pėsčiųjų takai projektuojami kaip prioritetiniai, su aiškiomis ribomis, užtikrinant saugumą, patogų prasilenkimą ir universalų dizaino reikalavimus.

Jungtis su Lukiškių kalėjimo teritorijos prieigomis humanizuojama, formuojant aiškius, vizualiai atpažįstamus pėsčiųjų takus ir mažinant automobilių parkavimo dominavimą šioje atkarpoje. Prioritetas teikiamas žmogaus masteliui, judėjimo aiškumui ir erdvės suvokimui, sukuriant saugią bei patrauklią tranzitinę zoną. Takų dangos, apšvietimas ir mažosios architektūros elementai padeda struktūruoti erdvę ir pabrėžti jos viešąjį pobūdį.

Nepaisant humanizavimo principų, išlaikoma dalis statmenų parkavimo vietų ties gatve, užtikrinant funkcionalų teritorijos naudojimą ir patogų trumpalaikį sustojimą. Likusi parkavimo vietų dalis organizuojama vidiniame kieme, rytinėje sklypo dalyje, taip sumažinant transporto vizualinę įtaką reprezentacinėse prieigose. Toks sprendinys leidžia išlaikyti reikiamą automobilių vietų skaičių, kartu stiprinant pėsčiųjų erdvės kokybę ir kuriant subalansuotą, žmonėms orientuotą gatvės aplinką.

Dangos

Sklypo sutvarkymo sprendiniuose numatomos dangos parenkamos atsižvelgiant į esamą urbanistinį ir kraštovaizdinį kontekstą, siekiant išlaikyti teritorijos vizualinį vientisumą ir mastelio dermę su aplinkinėmis erdvėmis. Medžiagiškumas, spalvinė gama ir dangų faktūra derinami prie esamų viešųjų erdvių sprendinių, takų struktūros bei gretimų pastatų aplinkos formavimo principų, taip užtikrinant nuoseklų integravimą į susiformavusią miesto audinio struktūrą.

Tuo pačiu dangos naudojamos kaip architektūrinės idėjos tąsa, išryškinanti ir papildanti Lietuvos Aukščiausiasis Teismas pastato kompozicinius sprendinius. Aikštės ir prieigų dangų skaidymas, moduliškumas bei siūlių ritmika atliepia pastato konstrukcinę logiką ir fasado ritmą, sustiprindami vidaus ir išorės erdvių tarpusavio ryšį. Skirtingų dangų zonos subtiliai diferencijuoja funkcijas – pėsčiųjų judėjimo trajektorijas, reprezentacines erdves, sustojimo ar laukimo vietas.

Numatoma naudoti ilgaamžes, atsparias ir mažai priežiūros reikalaujančias medžiagas, užtikrinančias eksploatacinį patikimumą bei saugumą visais metų laikais. Paviršiai parenkami su neslidžia tekstūra, atitinkančia universalaus dizaino principus ir pritaikyta visoms naudotojų grupėms. Tokiu būdu dangos tampa ne tik funkcinis teritorijos elementu, bet ir integralios architektūrinės kompozicijos dalimi, pabrėžiančia pastato reprezentacinį pobūdį ir kuriančia aiškią, struktūruotą viešąją erdvę.

Želdinių tvarkymas

Sklype siekiama kuo labiau išsaugoti esamą želdynų sistemą. Šiaurinėje ir pietinėje sklypo dalyje aplink pastatą esantys želdiniai yra išsaugomi, o pietvakarinėje dalyje (pagrindinis pastato įėjimas) želdiniai yra perkelti į jiems palankias vietas. Šis sprendimas pagrįstas motyvu, jog kampinis įėjimas ir aikštė organiškai papildo esamą urbanistinę struktūrą bei sudaro prielaidas ateityje suformuoti jungtį tarp Gynėjų g. ir Lukiškių kalėjimo teritorijos. Pastatas tampa integralia miesto audinio dalimi, o ne izoliuotu objektu. Taip pat, kampiniu pastato įėjimu ir suformuota viešąja erdve yra stiprinamas LAT kaip valstybinės institucijos identitetas. Aiškiai akcentuotas kampinis įėjimas ir priešais jį formuojama aikštė kuria orią, valstybingą ir solidžią architektūrinę išraišką. Pastatas tampa matomas, atpažįstamas ir simboliškai reikšmingas miesto struktūroje.

Apšvietimas ir iškabos

Pastato fasado architektūrinė išraiška papildomai formuojama naudojant kryptinį architektūrinį apšvietimą. Apšvietimo sprendiniai numatyti akcentuoti vertikalius fasado elementus – kolonas, esančias ties horizontaliu fasado dalijimu. Šviestuvai integruojami taip, kad šviesos srautas kryptingai apšviestų kolonų plokštumas ir išryškintų jų plastinę išraišką, reljefą bei proporcijas. Tokiu būdu sustiprinamas fasado ritmiškumas ir vizualinis konstrukcinės struktūros suvokimas.

Kolonos akcentuojamos tiek horizontalaus dalijimo apačioje, tiek viršuje, siekiant pabrėžti pastato kompozicinę sandarą ir aiškiai išskirti fasado segmentaciją tamsiuoju paros metu. Apšvietimo intensyvumas ir spalvinė temperatūra parenkami taip, kad būtų išlaikytas architektūrinis vientisumas, neakintų aplinkos naudotojų ir nekurtų perteklinio šviesos taršos efekto. Šviestuvų montavimo vietos ir optika numatomi taip, kad šviesa būtų kryptinga, su minimaliu sklaidos kampų į aplinką.

Papildomai architektūrinis apšvietimas naudojamas pagrindinio įėjimo zonai akcentuoti. Pagrindinis įėjimas išskiriamas didesniu apšviestumu ir kryptiniu šviesos modeliavimu, formuojant aiškų vizualinį orientyrą bei reprezentacinį pastato įvaizdį. Toks sprendinys ne tik sustiprina kompozicinę pastato ašį, bet ir gerina funkcionalumą – užtikrina saugų bei patogų patekimą į pastatą tamsiuoju paros metu. Apšvietimo sprendiniai derinami su fasado medžiagiškumu ir bendru architektūriniu konceptu, siekiant išlaikyti estetinį integralumą.

Mažoji architektūra

Formuojama reprezentacinė viešoji erdvė – atvira, vizualiai aiški ir rami, veikianti kaip pereinamoji (tarpinė) zona tarp urbanistinės miesto struktūros ir teismo pastato vidaus. Ši erdvė sušvelnina perėjimą iš intensyvios viešosios aplinkos į institucinę aplinką, suteikdama lankytojams galimybę natūraliai pasiruošti patekimui į pastatą. Aikštė projektuojama kaip demokratiška, lengvai suvokiama ir universaliai naudojama erdvė, tinkama tiek kasdieniam tranzitui, tiek trumpalaikiam sustojimui ar laukimui.

Aikštės kompozicinė idėja tiesiogiai atliepia esamo Lietuvos Aukščiausiasis Teismas pastato 6 m x 6 m konstrukcinę kolonų tinklo sistemą. Šis modulis perkeliamas į lauko erdvę kaip urbanistinis ir architektūrinis motyvas, užtikrinantis vidaus ir išorės struktūrinį bei vizualinį tęstinumą. Tokiu būdu kuriamas nuoseklus erdvinis dialogas tarp pastato konstrukcinės logikos ir aikštės planinės struktūros.

Aikštėje kas 6 metrus abiem kryptimis projektuojami kolonų formos mažosios architektūros elementai – „suolai“. Šie tūriniai elementai funkcionuoja kaip sėdėjimo vietos, susitikimų taškai ir erdviniai orientyrai. Jų išdėstymas pagal aiškų modulį formuoja subtilų, tačiau juntamą erdvės ritmą, kuris padeda struktūruoti atvirą plotą neapkraunant jo pertekliniais elementais.

Kolonų formos suolai taip pat kuria vizualinį fasadų ritmo pratęsimą aikštės plokštumoje. Vertikalūs akcentai aikštėje rezonuoja su pastato kolonų sistema, stiprina kompozicinį vientisumą ir pabrėžia architektūrinės kalbos nuoseklumą. Tokiu būdu viešoji erdvė tampa ne tik funkciniu prieigų sprendiniu, bet ir integralia architektūrinės koncepcijos dalimi, darniai veikiančia su pastato masteliu, proporcijomis ir reprezentaciniu charakteriu.

PROJEKTUOJAMŲ PASTATŲ SPRENDINIŲ APRAŠYMAS

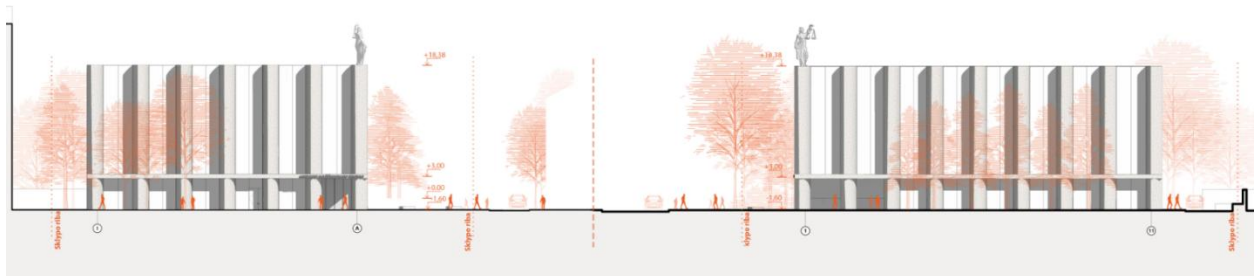
Fasadų sprendiniai

Fasado architektūrinė išraiška tiesiogiai atspindi pagrindinę projekto idėją – kolonadą, kuri interpretuojama ne kaip dekoratyvinis, bet kaip konstrukcinis ir kompozicinis pastato elementas. Kolonada formuoja aiškią vertikalią ritmiką, apibrėžia pastato mastelį bei proporcijas ir sukuria reprezentacinį, institucinei paskirčiai būdingą charakterį. Ji tampa esminiu fasado struktūriniu principu, lemiančiu tiek turinę kompoziciją, tiek erdvinį santykį su prieigomis ir viešąja erdve.

Kolonada formuojama iš šviesiai pilko dirbtinio akmens, parinkto dėl ilgaamžiškumo, atsparumo aplinkos poveikiui ir vizualinio neutralumo. Medžiagiškumas siejamas su tvarumo principais – apdailai numatoma panaudoti perdirbtas esamo pastato fasadų medžiagas, taip mažinant statybinių atliekų kiekį ir įkūnytą CO₂ pėdsaką. Tokiu būdu architektūrinė išraiška grindžiama ne tik estetiniu, bet ir atsakingo išteklių naudojimo principu.

Tarp kolonų projektuojamos didelio formato stiklinės plokštumos, kurios užtikrina vizualinį atvirumą ir skaidrų ryšį tarp vidaus ir išorės. Stiklo fasado segmentai leidžia maksimaliai išnaudoti natūralią dienos šviesą, gerina vidaus patalpų mikroklimatą ir mažina dirbtinio apšvietimo poreikį. Skaidrumas šiuo atveju tampa simboliniu elementu, išreiškiančiu institucijos atvirumą visuomenei.

Saulės kontrolės elementai integruojami subtiliai, išlaikant santūrią ir aiškią architektūrinę raišką. Jie projektuojami kaip neatsiejama fasado sistemos dalis – parenkami taip, kad efektyviai ribotų perkaitimą, mažintų akinimą ir užtikrintų energinį efektyvumą, tačiau vizualiai nekonkuruotų su kolonados ritmu. Sprendiniai derinami su fasado proporcijomis ir stiklo segmentacija, siekiant išlaikyti vientisą, racionalią ir reprezentatyvią architektūrinę išraišką.

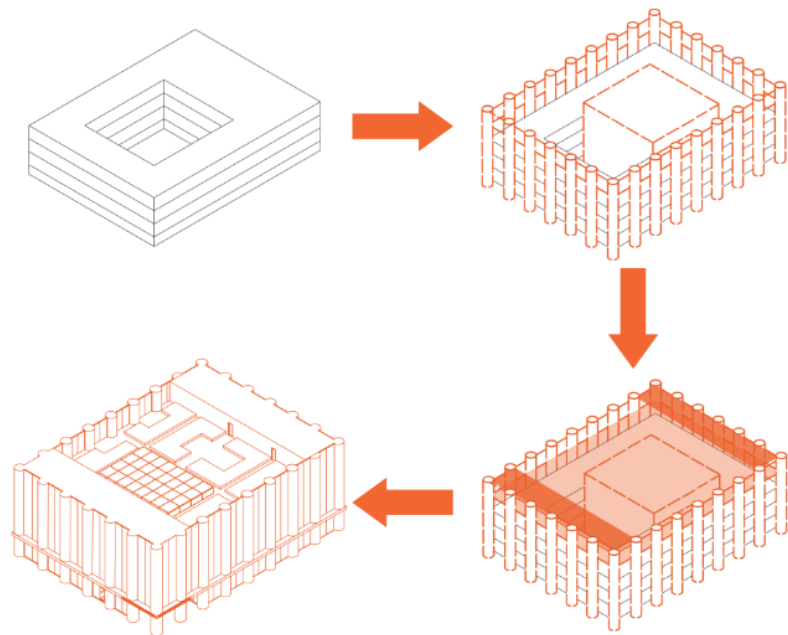
Esamų statinio konstrukcijų panaudojimas

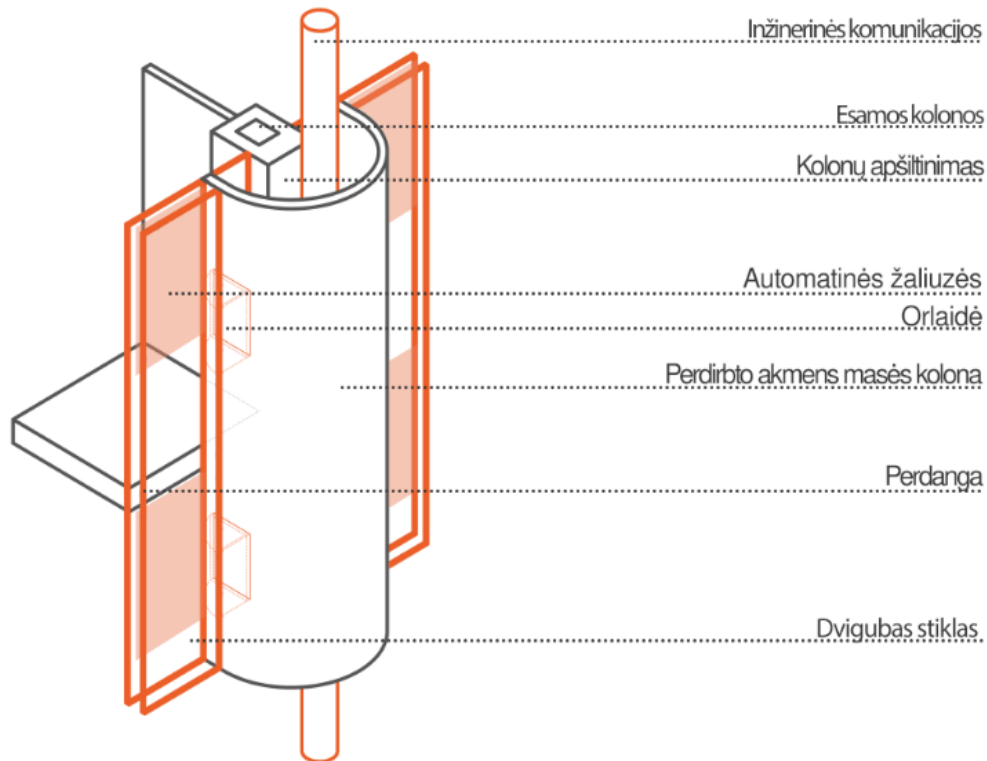
Projektuojant pastato rekonstrukciją išsaugomas esamas Lietuvos Aukščiausiasis Teismas pastato konstrukcinis kolonų tinklas, kurio modulis – 6 x 6 m. Ši konstrukcinė schema vertinama kaip esminė pastato struktūrinė ir architektūrinė vertė, todėl ji nekeičiama, o stiprinama ir pritaikoma tolimesnei eksploatacijai. Numatomos kolonų konstrukcinės būklės analizės ir, esant poreikiui, jų stiprinimo priemonės (anglies pluošto apvijos, papildomas armavimas ar betono apvalkalai), siekiant užtikrinti atitiktį galiojantiems mechaninio atsparumo ir pastovumo reikalavimams bei prailginti konstrukcijų eksploatacijos laiką.

Esamų išorinių kolonų tinklas apgaubiamas papildomu apsauginiu sluoksniu, kuris atlieka dvejopą funkciją – konstrukcinę ir architektūrinę. Šis sluoksnis didina konstrukcijų ilgaamžiškumą, apsaugą nuo aplinkos poveikio bei galimo karbonizacijos ar armatūros korozijos proceso, tuo pačiu formuodamas naują fasado plastinę išraišką. Taip konstrukcinė sistema tampa tiesiogine architektūrinės kompozicijos dalimi, o konstrukcija ir estetika sujungiamos į vientisą sprendinį.

Esamas pastato fasadas numontuojamas, jo medžiagos rūšiuojamos ir perdirbamos, panaudojant jas kolonų apdailos detalėms bei kitiems fasado elementams formuoti. Toks sprendinys grindžiamas žiedinės ekonomikos principais – mažinamas statybinių atliekų kiekis, optimizuojamas medžiagų panaudojimas ir mažinamas naujų žaliavų poreikis. Perdirbtų medžiagų integravimas leidžia išlaikyti medžiaginį tęstinumą bei sumažinti projekto aplinkosauginį pėdsaką.

Didžioji dalis esamų perdangų, atlikus jų techninės būklės vertinimą, išsaugoma ir integruojama į naują funkcinę struktūrą. Išsaugomos konstrukcijos, atitinkančios laikomųjų gebų ir deformacijų reikalavimus, taip mažinant intervencijos mastą į esamą konstrukcinę sistemą. Toks sprendinys leidžia racionaliai naudoti turimus išteklius, trumpinti statybos trukmę bei mažinti bendrą projekto poveikį aplinkai, kartu užtikrinant pastato saugumą ir ilgaamžiškumą.

Kolonos apdailos schema.

Funkcinis suplanavimas, interjeras, baldai, medžiagiškumas

Teismo pastato interjeras kuriamas kaip santūri, rimta ir aiški erdvė, atspindinti institucijos svarbą bei teisingumo principą. Interjeras tiesiogiai siejasi su pastato architektūrine išraiška – išraiškingas kolonų tinklas ir kolonados motyvas persikelia į vidų kaip ritmiška, struktūruota erdvinė sistema. Šis elementas tampa savotišku teisingumo simboliu – aiškiu, pasikartojančiu, stabilumą pabrėžiančiu ženklu. Ritmika pastato viduje papildoma ir horizontaliomis dėtalėmis kurios kurios “suriša” ir apjungia visa pagrindinės erdvės perimetrą.

Pagrindinės naudojamos medžiagos – betonas, metalas ir tamsi riešuto atspalvio mediena. Betonas formuoja monolitišką, solidų foną, metalas suteikia preciziškumo ir modernumo, o medis įneša subtilios šilumos bei žmogiško mastelio pojūtį, išlaikant bendrą santūrų ir reprezentatyvų interjero charakterį.

Meno vertybių integravimas

Ant pastato pietvakarinės dalies yra numatoma Temidės skulptūra, taip pat pastato interjere numatomos potencialios vietos meninėms instaliacijoms.

Naudotojų judėjimo ryšiai

Pastate numatomos trys judėjimo ryšių grupės:

- Lankytojai (vieša);
- Teisėjai (darbuotojai);
- Konvojus.

Lankytojai:

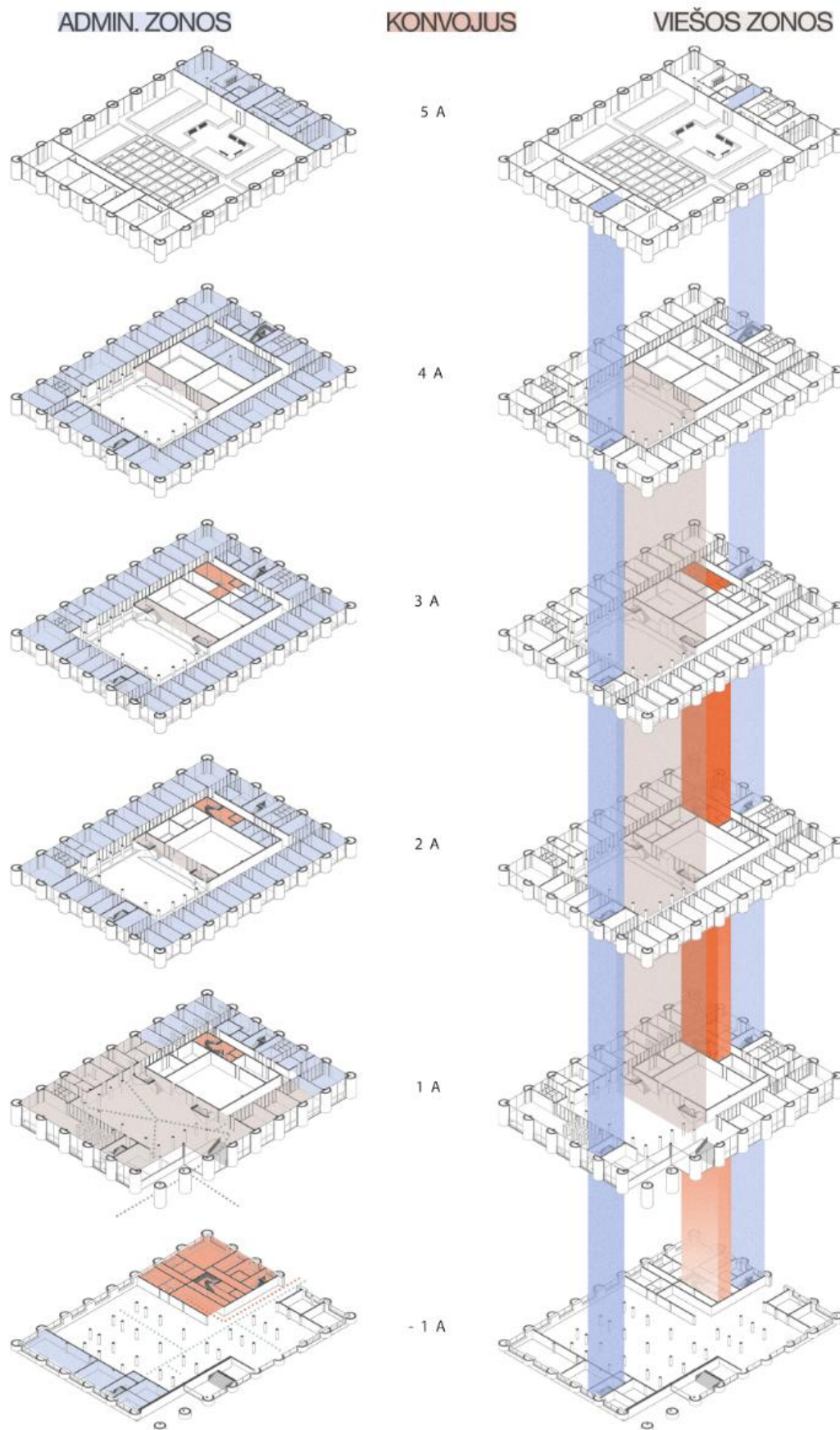
Lankytojai į pastatą patenka per pagrindinį įėjimą ir praėję patikros punktą gali laisvai judėti po jiems skirtas erdves (rekreacines, kaip muziejus ir biblioteka, arba administracines, kaip raštinė) pirmame aukšte. Lankytojai iš pirmo aukšto taip pat gali patekti į didžiąją teismo salę. Norint atskirti judėjimo srautus, lankytojai per „savo“ laiptinę taip pat gali pakilti iki 4 aukšto, tačiau jiems įmanoma patekti tik į 3 aukšte esančias mažąsias teismo sales. Lankytojai vertikalčiai juda savo laiptinėmis ir liftais.

Teisėjai:

Teisėjai į pastatą gali patekti keliais būdais – per pagrindinį įėjimą kartu su lankytojais, per galinius pastato įėjimus (šie taip pat naudojami kaip evakuaciniai) arba per tarnybinį požeminį automobilių parkavimą. Pastato administracinė zona pirmame aukšte susijungia su lankytojų erdvėmis tik tose vietose, kuriose reikia (pvz: raštinė ar susipažinimo su medžiaga patalpomis). Visos kitos administracinės erdvės yra atskirtos nuo lankytojų. Likusiuose aukštuose darbuotojų zonos yra visiškai atskirtos nuo lankytojų zonų ir į jas galima patekti tik turint prieigą prie šių patalpų. Darbuotojai vertikalčiai juda savo laiptinėmis ir liftais.

Konvojus:

Konvojaus judėjimas yra ypatingai limituotas. Į pastatą konvojus patenka per požeminę automobilių parkavimo aikštelę ir įvažiavus į ją yra atskiriamas konvojui skirtu garažu. Konvojaus patalpos numatomos 1 aukšte. Į teismo sales konvojus patenka per atskirą laiptinę, į kurią galima patekti tik per rūšio patalpas. Tokiu būdu konvojus pastate juda tik vertikalčiai ir nesikerta su kitų naudotojų zonomis.

Nukrypimų nuo pastato naudotojo poreikių paaiškinimas

Esama pastato konstrukcinė struktūra yra paremta 6x6 m žingsnio kolonų. Siekiant nekeisti šio kolonų tinklo, projektuojamas pastatas kuo mažiau keičia konstrukcinę schemą. Dėl šio sprendinio patalpos yra veikiamos šio tinklo, todėl kai kurios patalpos yra kitokios formos ar ploto.

Holo patalpa yra projektuojama didesnė nei poreikiuose, tačiau tai buvo padaryta norint suformuoti įtakingą reprezentacinę pastato interjero išvaizdą visiems naudotojams.

Pastatas maksimaliai atsižvelgia į nurodytus naudotojų poreikius, tačiau esamas kolonų tinklas kai kuriais atvejais diktuoja patalpos matmenis ar plotą.

Planuojami priedangos sprendiniai

Priedanga projektuojama naujame požeminiame aukšte, integruotame į automobilių saugyklą. Evakuacijai numatytos dvi laiptinės ir automobilių pandusas.

Triukšmo mažinimo sprendiniai (iš „Lukiškės 2.0“ pusės)

Pastato fasade naudojama dvigubo stiklo sistema su integruotomis automatinėmis žaliuzėmis, kurios atlieka saulės kontrolės ir akustinės apsaugos funkciją. Dvigubas stiklinimas veikia kaip efektyvus garso barjeras ir efektyvus būdas slopinti aukšto dažnio triukšmą.

Teismo salės suplanuotos pastato centre, suformuojant akustiškai izoliuotą branduolį, kad iš aplinkos sklindantis triukšmas neturėtų įtakos teismo posėdžių eigai.

Statinių prieinamumas / Universalus dizainas

Pastatas suprojektuotas vadovaujantis universalaus dizaino principais, siekiant užtikrinti patogų ir saugų naudojimą visiems lankytojams nepriklausomai nuo jų amžiaus ar fizinių galimybių. Pagrindinis įėjimas, suprojektuotas su automatinėmis durimis, pakilimas į pirmą aukštą išspręstas su keltuvu. Todėl yra lengvai pasiekiamas žmonėms su judėjimo negalia.

Durys ir koridorių erdvės atitinka norminius reikalavimus, užtikrinant laisvą judėjimą vežimėliu. Pastate įrengti liftai.

Numatyti sanitariniai mazgai, pritaikyti žmonėms su negalia, su pakankama apsisukimo erdve ir atraminiais turėklais.

Gaisrinės saugos reikalavimų užtikrinimas

Pastate žmonių evakuacija projektuojama vadovaujantis galiojančiais gaisrinės saugos ir statybos techniniais reglamentais, užtikrinant saugius ir pakankamo pralaidumo evakuacijos kelius. Evakuacija numatoma per dvi atskiras, priešgaisrinėmis atitvaromis nuo kitų pastato dalių izoliuotas uždaras laiptines. Laiptinės projektuojamos kaip dūmams nepralaidžios, su tiesioginiu išėjimu į lauką arba į saugią zoną, užtikrinant, kad gaisro metu jos išliktų funkcionalios ir tinkamos žmonių srautų judėjimui.

Iš kiekvienos teismų salės papildomai numatomi atskiri evakuaciniai išėjimai, nepriklausomi nuo pagrindinių patekimo kelių. Tokiu būdu sudaromos alternatyvios pasitraukimo kryptys, leidžiančios operatyviai evakuoti tiek proceso dalyvius, tiek žiūrovus ar personalą. Evakuacinių išėjimų plotis ir išdėstymas parenkami įvertinus maksimalų galimą žmonių skaičių patalpose bei užtikrinant norminį evakuacijos laiką.

Požeminėje automobilių saugykloje projektuojama stacionari automatinė gaisro gesinimo sistema (pvz., sprinklerinė), skirta ankstyvam gaisro lokalizavimui ir plitimo ribojimui. Sistema parenkama atsižvelgiant į patalpų gaisrinę apkrovą, automobilių laikymo paskirtį bei galiojančių normatyvinių dokumentų reikalavimus. Papildomai numatomos gaisro aptikimo ir signalizavimo priemonės, užtikrinančios savalaikį perspėjimą.

Evakuacija iš požeminės automobilių aikštelės organizuojama per dvi uždaras laiptines, vedančias į saugią antžeminę zoną, taip pat per automobilių pandusą, kuris ekstremaliu atveju gali būti naudojamas kaip papildomas evakuacijos kelias. Evakuacijos keliai iš požeminės dalies atskiriami nuo kitų pastato funkcinių zonų priešgaisrinėmis konstrukcijomis, užtikrinant dūmų ir ugnies plitimo ribojimą bei saugų žmonių pasitraukimą.

Pagrindinių techninių įrenginių (vėdinimo, vėsinimo centralizuoti įrenginiai) išdėstymas:

Didžioji dalis pastato techninių patalpų yra numatomos ant stogo, siekiant atlaisvinti kuo daugiau vietos požeminėje automobilių saugykloje. Tačiau taip pat numatomos ir dvi techninės patalpos požeminiame aukšte.

Esminiai tvarumo ir energetinio efektyvumo gerinimo sprendiniai

Pastato projekte taikomi sprendiniai orientuoti į ilgaamžiškumą, energijos taupymą ir poveikio aplinkai mažinimą. Numatomas pilnas fasado konstrukcijų perdirbimas, kuris leidžia sumažinti statybinių atliekų kiekį ir CO₂ emisijas.

Įrengiami dvigubo stiklo fasado paketai su selektyvine danga, kurie mažina šilumos nuostolius žiemą ir perkaitimą vasarą, taip gerinant pastato energinį efektyvumą ir mažinant eksploatacines sąnaudas. Taip pat tarp dvigubo fasado įmontuojamos automatizuotos žaliuzės, kurios reguliuoja šilumos kiekį patalpų viduje.

Interjere naudojamos natūralios, atsinaujinančios ir perdirbtos medžiagos – medis, akmuo, metalas ir kitos mažą aplinkos poveikį turinčios apdailos priemonės

BENDRIEJI RODIKLIAI

BENDRIEJI RODIKLIAI			
Eil. Nr.	Pavadinimas	Mato vnt.	Kiekis
1. Sklypas			
1.1	Žemės sklypo plotas	m ²	3735,19
1.2	Sklypo užstatymo intensyvumas		1,9
1.3	Sklypo užstatymo tankis	%	49,6
1.4	Užstatymo plotas	m ²	1852,98
1.5	Kietų dangų plotas sklype	m ²	1012,59
1.6	Želdynų plotas	m ²	869,62
1.7	Stovėjimo vietų skaičius (antžeminis)	vnt.	19
2. Pastatas			
2.1	Pastato bendras plotas	m ²	7088,29
2.2	Pastato požeminės dalies plotas	m ²	1447,78
2.3	Pastato antžeminės dalies plotas	m ²	5640,51
2.4	Pastato tūris	m ³	37142,8
2.5	Pastato požeminės dalies aukštų sk.	Vnt.	1
2.6	Pastato antžeminės dalies aukštų sk.	Vnt.	5
2.7	Pastato aukštis	m	19,87
2.8	Stovėjimo vietų skaičius (požeminis)	Vnt.	36